

[Tinning]

som det er udtrykt her, hele tiden at stille krav til det offentlige.

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger om den sociale pensionsfond og for det første gøre opmærksom på, at den ikke stammer fra tidernes morgen. Det var faktisk i 1970, vi fik etableret denne pensionsfond. Det har ingen betydning, hvorfra vi tager pengene, siger socialministeren. Det kunne man være enig i, hvis man tog pengene, men det gør man jo ikke. Han tager nogle af dem fra fonden og bruger dem til alt muligt andet. Jeg sagde i mit første indlæg, at hvis man havde fastholdt vedtagelsen fra 1970, hvis man havde brugt de penge, som man vedtog, dengang man opbyggede fonden, så ville hver enkelt pensionist i dag få 5.000–7.000 kr. mere om året. Det får de ikke. Det er lige præcis vigtigt. For min skyld kan man tage pengene op af lommen, eller hvad man vil, men pointen er lige præcis, at de penge, der er blevet indbetalt til pensionisterne, får de ikke. Hvis denne debat nogen sinde, som socialministeren udtrykker sig, skal vinde i værdi, ja men så må man altså gøre, som man engang har lovet folk. Den eneste måde at føre en værdifuld, troværdig, og hvad ved jeg, debat på er selvfølgelig at holde sine løfter som i hvert fald en del af forudsætningen.

Jeg synes i øvrigt, det var godt, at vi fik en sådan lidt mere ideologisk diskussion. Det er stort set også det eneste, man kan få ud af denne redegørelse. Jeg forstår på det hele, at det er vigtigt ikke at sætte nogen i bås, ikke at presse omsorgstilbuddene ned over de ældre. »Vi må ikke blive så fattige, at vi ikke har råd til at give en hånd og en stund,« tror jeg oven i købet fru Lizzie Lichtenberg sagde i dag. Jeg tror, socialministeren sagde noget om, at velgørenhed, det er jo som princip noget med, at mennesker er noget for hinanden. Det er alt sammen mægtig kønt, men jeg er nødt til at holde fast i, at hvis der skal kød på den ende af det – og det skulle der jo gerne – hvis der skal kød på den med de ældres selvbestemmelse, ja men så skal man stadig væk have nogle penge, så man kan tage ansvaret for sit eget liv. Det betyder også tage ansvaret for at opbygge et fællesskab, hvor man kan være noget for hinanden. Det kan man godt, men det, der ligger i velgørenheden, sådan som jeg bl.a. har oplevet den, har i hvert fald ikke det fjerneste at gøre med, at nogen er noget for hinanden. Det

var, da jeg f.eks. arbejdede på et herberg for hjemløse mænd. De hjemløse mænd fik ingen reelle tilbud hele året, men juleaften fik de et par ekstra sokker. Hvis det er noget med, at mennesker er noget for hinanden, ja men hvad skal vi med det? Hvis man havde givet dem et ordentligt liv, havde de såmænd også kunnet opbygge et ordentligt fællesskab og endda klaret sig uden ekstra sokker.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg skulle egentlig have været til fødselsdag her i eftermiddag, nemlig på et pejehjem, der fyldte 10 år. Jeg kommer nok til at snakke med den plejehjemsforstander i morgen, fordi jeg ikke kunne komme her i eftermiddag. Hvad skal jeg egentlig sige til ham, når socialministeren i dag forklarer det med personaleforbruget? Det plejehjem har 156 personer. De 20 pct. af dem var kørestolsbrugere, da det startede, nu drejer det sig om 80 pct. af dem. Siden det blev startet, er der blevet etableret daghjem, der er blevet etableret madudlevering, der er blevet taget et initiativ med henblik på et antal psykiatriske patienter, som får bistand i hjemmet. Det er også en arbejdsmæssig belastning. Men dette hjem skal nu have at vide, at man skal være opmærksom på sine personaleressourcer, der skal skæres ned. Det vil være helt forkert at sige det til dette hjem og til andre tilsvarende hjem.

Situationen er jo den, at et stort antal plejehjemsledere forlader deres job, fordi det simpelt hen er så overmenneskelige krav, der stilles til dem. Fluktuationen i personalet på hjemmene er i øjeblikket mellem 35 og 50 pct. om året. Hvordan tror man man fremmer en tryk og en god atmosfære på hjemmene, når man har en sådan bevægelse i forvejen, som jo er et resultat af kommunernes sparepolitik og det ændrede klientels tyngde, som altså er helt forandret?

De teoretikere – må jeg have lov at udtrykke det sådan – i budgetdepartementet, der har siddet og kigget på sammenlignings-tal i så henseende og har fundet ud af, at man har personaleressourcer i Københavns amt, der er ca. 50 pct. større end i Storstrøms amt, har fuldstændig overset den bagved liggende problematik, som jeg her har refereret til bare for et enkelt hjems vedkommende.